

РЕШЕНИЕ

№ 3840

гр. София, 10.06.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, IV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 27.05.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Галин Несторов

ЧЛЕНОВЕ: Вяра Русева

Мария Шишкова

при участието на секретаря Мая Георгиева и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **2756** по описа за **2022** година докладвано от съдия Вяра Русева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 и сл. от Административно-процесуалния кодекс /АПК/ във вр.чл.63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба на Г. Арахангелов К. против съдебно решение № 41/06.01.2022 г., постановено по АНД № 14361/2021 г. по описа на Софийски районен съд, НО 23- ти състав, с което е потвърден електронен фиш за налагане на глоба серия К № 5036094, издаден от СДВР, с който на касатора е наложено административно наказание глоба в размер на 400 лева, на основание чл. 189, ал.4 във връзка с чл. 182, ал.1, т. 4 от ЗДВП за нарушение на чл. 21, ал.1 от ЗДВП.

В жалбата се съдържат оплаквания за постановяване на съдебното решение в нарушение и при неправилно приложение на закона и съществени нарушения на съдопроизводствените правила - касационни основание по чл. 348, ал. 1, т. 1 и т. 2 във вр. с, ал. 2 от НПК . Жалбоподателят релевира доводи, че в хода на административно наказателното производство по издаване на ЕФ са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, във фиша не са посочени мястото за контрол, пътен знак, доказващ констатираното нарушение и точното разположение на АТТС. Липсвал пътен знак указващ максимално разрешената скорост. Моли да се отмени решението и да се отмени ЕФ.

Ответникът - СДВР в писмено становище и в с.з чрез процесуалния си

представител оспорва касационната жалба.Претендира юриск.възнаграждение.

Представителят на Софийска градска прокуратура, дава становище за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд София-град, IV-ти касационен състав, след като се запозна с обжалваното решение и обсъди, както наведените с касационната жалба основания, така и тези по чл.218, ал.2 АПК, намира следното от фактическа и правна страна:

Касационната жалба е процесуално допустима, като постъпила в законоустановения срок, подадена от лице – страна в производството и против акт, подлежащ на касационно оспорване.

Разгледана по същество касационната жалба е неоснователна по следните съображения:

Касационната инстанция обсъжда правни, а не фактически въпроси, поради което не събира и не преценява доказателства, а проверява само законосъобразността на изводите на решаващия съд.

След анализ и преценка на събрания по делото доказателствен материал и писмените доказателства, приобщени по реда на чл. 283 от НПК, вр. чл. 84 от ЗАНН, от въззивната инстанция е установена следната фактическа обстановка: на 30.06.2021 г., в 12:55 часа, касаторът е управлявал МПС – „Нисан Н.“, ДК [рег.номер на МПС] в [населено място], по [улица]и посока на движение от [улица]към бул. „Б. шосе, с ограничение 50 км/ч. за населено място. Скоростта на движение на автомобила била установена с автоматизирано техническо средство TFR1-M № 506, като същата била 90 км/ч., т.е с 40 км/ч в повече от допустимата от 50 км/ч. Мобилната система за видеоконтрол била одобрена и вписана съгласно удостоверение за одобрен тип средство за измерване № 10.02.4835.

Към момента на извършване на нарушението товарен автомобил „Нисан Н.“, ДК [рег.номер на МПС] е бил собственост на касатора. На същият е издаден процесния Електронен фиш от 30.06.2021 г., с който за нарушение на чл. 21, ал. 1 от ЗДвП на основание чл. 182, ал. 4 от ЗДвП на К. е наложено наказание "глоба" в размер на 400 лв.

Тази фактическа обстановка съдът приел за установена въз основа на приетите по делото писмени доказателства, с оглед което от правна страна съдът приел, че не са допуснати съществени процесуални нарушения при издаване на атакувания електронен фиш. Счел, че е издаден в съответствие с изискванията на чл. 189, ал. 4 ЗДвП, като съдържа всички задължителни реквизити. По съществуто на спора, след преценка на събраните по делото доказателства и установената въз основа на тях фактическа обстановка съдът е обосновал извод, че извършеното от К. нарушение на чл. 21, ал.1 от ЗДвП, е доказано по безспорен и несъмнен начин.

Настоящият съдебен състав споделя направените от СРС правни изводи по следните съображения: При нарушение, установено и заснето с автоматизирано техническо средство или система, в отсъствието на контролен орган и на нарушител се издава електронен фиш за налагане на глоба в размер, определен за съответното нарушение /чл. 189, ал. 4, изр. 1 ЗДвП/. Електронният фиш съдържа данни за: териториалната структура на Министерството на вътрешните работи, на чиято територия е установено нарушението, мястото, датата, точния час на извършване на нарушението, регистрационния номер на моторното превозно средство, собственика, на когото е регистрирано превозното средство, описание на нарушението, нарушените разпоредби, размера на глобата, срока, сметката или мястото на доброволното й

заплащане. Образецът на електронния фиш се утвърждава от министъра на вътрешните работи.

"Електронен фиш" е електронно изявление, записано върху хартиен, магнитен или друг носител, създадено чрез административно-информационна система въз основа на постъпили и обработени данни за нарушения от автоматизирани технически средства. Касае се за своеобразен властнически акт с установителни и санкционни функции, приравнен едновременно към АУАН и НП, но само по отношение на правното му действие (фикцията по чл.189, ал.11 ЗДвП), не и по форма, съдържание, реквизити и процедура по издаване. От това следва, че изискванията за форма, съдържание, реквизити и ред за издаване на АУАН и НП, сравнително подробно регламентирани в ЗАНН, са неприложими по отношение на електронния фиш. Ето защо неоснователни са доводите на касатора относно липсата на задължителни реквизити на електронния фиш. Относно формата на електронния фиш следва да се приемат за задължителни само посочените в чл. 189, ал. 4, изр. 2 ЗДвП реквизити. Разпоредбата на чл. 189 ал. 4 от ЗДвП е специална по отношение на общите норми за издаване на НП – чл. 57 от ЗАНН и датата, часът и мястото на нарушението са посочени в достатъчна степен. Според касационния състав, видно от снимковия материал-вещствено доказателствено средство в административнонаказателния процес по арг. от чл.189, ал.15 от ЗДвП, ясно и точно е описано мястото на нарушението, географските координати посредством G.. При издаване на електронния фиш за установено нарушение за превишена скорост от измерената от АТСС скорост е приспадната максимално допустимата грешка за съответния тип АТСС, посочена в Наредбата за средствата за измерване, които подлежат на метрологичен контрол ". Това е така, тъй като в снимката приложена към ЕФ е отчетен толеранс от 3 км. В нея е обозначено, че измерената скорост е 93 км,а в ЕФ като установена скорост е посочено 90 км. Тоест, при издаване на ЕФ е налице приспадане на отчетен толеранс на автоматизираното техническо средство. Обстоятелството, че при издаването му е съобразен толеранса от минус 3 км/ч е в съответствие с разпоредбата на чл. 16, ал. 5 от Наредба № 8121з-532 от 12 май 2015 г. за условията и реда за използване на автоматизирани технически средства и системи за контрол на правилата за движение по пътищата. Толеранса е видим от снимката към ЕФ, където е посочена скорост на движение от 93 км/ч., а в електронния фиш – 90 км/ч., тъй като при издаването на електронния фиш се отчита 3 км. толеранс за допустима грешка при работата на техническото средство. По делото е наличен и протокол за използване на АТСС, в който са посочени участъка от пътя с описание на мястото и географските координати, действащото ограничение на скоростта по чл. 21, посоката на движение на автомобила, разположението на автоматизираното техническо средство, неговия вид и данни за извършена метрологична проверка. По отношение на ел.фиш не съществува изискване да бъде подписан от съответно длъжностно лице. Логиката на закона е, че изявлението, обективизирано върху електронния фиш, съставлява автоматично възпроизвеждане на записаните върху технически носител данни, които единствено се отпечатват така, както са запаметени от самото устройство, без възможност за анализ и преценка, каквато се прави посредством човешки фактор в процедурата по издаване на НП. Това е и целта и смисъла на въвеждане на цялата процедура, уредена в разпоредбата на чл.189 от ЗДвП да се елиминира субективният човешки фактор при установяване на конкретен вид административни нарушения, чрез установяване на същите посредством техническо средство. В случая с конкретна

правна норма-чл.189, ал.4 от ЗДвП законът е разписал изчерпателно и лимитивно реквизитите на издавания ЕФ и сред тях не фигурира изискване за посочване на служител, установил конкретното нарушение. В ЕФ е налице и точно и ясно описание на нарушението и на мястото на извършването му.

Така процедурата за издаване на процесния Електронен фиш за налагане на глоба за установеното с мобилната система за видеоконтрол нарушение по чл. 21, ал. 1 от ЗДвП е проведена при наличието на предпоставките за приложението ѝ по чл. 189, ал.4, изр. 2 от ЗДвП вр. § 6, т. 63 от ДР на ЗДвП и вр. с Наредба № 8121з-532/2015 г. Спазени са изискванията за използването на мобилната система за видеоконтрол, тъй като същата е преминала периодична проверка, и се е намирала в техническа изправност към датата на извършване на нарушението. Също така и както правилно е посочил СРС липсата на знак за ограничение на максимално разрешената скорост означава приложимост на общовалидното ограничение за населено място от 50 км.ч.

Размерът на наложеното на жалбоподателя административно наказание съгласно нормата на чл. 182, ал. 1, т. 4 ЗДвП /изм. – ДВ., бр. 54 от 2010г., изм. – ДВ, бр. 10 от 2011г., изм. – ДВ, бр. 101 от 2016г., в сила от 21.01.2017г./ е абсолютно определен – за превишаване от 31 до 40 km/h на разрешената максимална скорост в населено място предвиденото наказание е глоба 400 лева. Поради това отсъстват предпоставки за обсъждане размера на наложеното административно наказание.

Предвид изложеното, оспореното решение е постановено в съответствие с процесуалния закон и при правилно приложение на материалния закон и следва да бъде оставено в сила.

Относно разноските: С оглед изхода на спора и като взе предвид направеното от процесуалния представител на ответника по касация искане за присъждане на разноски, на същата се дължат разноски за юрисконсултско възнаграждение в минимален размер от 80 лв. за настоящата съдебна инстанция, определен съгласно чл.63д ал. 4 от ЗАНН вр.с чл. 37, ал.1 от Закона за правната помощ и чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ.

Водим от горното, Административен съд София-град, IV-ти касационен състав

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА съдебно решение № 41 от 06.01.2022г. на Софийския районен съд /СРС/, Наказателно отделение /НО/, 23-ти състав по НАХД № 14361/2021г.

ОСЪЖДА Г. Арахангелов К. да заплати на Столична дирекция на вътрешните работи сумата от 80 /осемдесет/ лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.